

Załącznik nr 16 do SWZ

Uzasadnienie braku podziału zamówienia na części w ramach projektu

I. Uzasadnienie formalno - techniczne

W ramach postępowania dostarczony zostanie sprzęt i oprogramowanie systemowe oraz oprogramowanie e-Usług pracujące na dostarczonym sprzęcie i oprogramowaniu oraz elementy dotyczące bezpieczeństwa fizycznego, takie jak: UPS, klimatyzacja oraz monitoring.

Lp.	Zakres
1	Oprogramowanie dla e-usług
2	Sprzęt i usługi serwerowe w celu świadczenia ww. e-usług
3	Szkolenia z podnoszenia kompetencji cyfrowych i cyberbezpieczeństwa

W skład oprogramowania wchodzi następujące funkcjonalności:

Lp.	Funkcjonalność	Nazwa wydatku
1	Rejestracja czytelnika z wykorzystaniem profilu zaufanego INTEGRACJA Z PZ	Moduł rejestracji czytelnika i integracja z Profilem Zaufanym
2	Możliwość dokonywania płatności bezgotówkowych z wykorzystaniem bankowości elektronicznej PŁATNOŚĆ ELEKTRONICZNA	Moduł płatności elektronicznych
3	Obsługa użytkowników biblioteki poprzez specjalnie utworzoną intuicyjną aplikację mobilną APLIKACJA MOBILNA	Aplikacja mobilna
4	Usługa wypożyczania i zwrotu zbiorów bibliotecznych z wykorzystaniem książkomatu KSIĄŻKOMATY (3 szt.)	Książkomaty

5	Wdrożenie usługi e-czytelnia zdalne udostępnianie bibliotecznych materiałów regionalnych i prasy PORTAL WWW	Moduł e-czytelnia prasy
6	Udostępnienie z poziomu katalogu zdalnego dostępu do platform dla publikacji elektronicznych w postaci e-booków, audiobooków bez limitu stron PORTAL WWW	Moduł e-czytelnia książek
7	Wdrożenie funkcjonalności zgłaszania propozycji zakupów z możliwością głosowania PORTAL WWW	Moduł zgłaszania propozycji zakupów wraz z e-głosowaniem
8	Dedykowana informacja o wydarzeniach realizowanych w bibliotece na podstawie dotychczasowej aktywności czytelniczej APLIKACJA MOBILNA Z AI	Moduł e-wydarzenia (aplikacja mobilna z AI)
9	Wprowadzenie usługi e-learningu w bibliotece PORTAL E-LEARNINGOWY	Moduł e-learningu

W skład sprzętu wchodzi pozycje:

Lp.	Główne	Ilość
1	Zasilanie gwarantowane	3
2	Klimatyzacja serwerowa, monitoring wizyjny	2
3	Serwery do klastra HCI	4
4	Rdzeń sieci iSCSI	2
		5
5	Magazyn danych	1
6	Licencje MS Windows Server	4
7	Licencje dostępowe LDAP (AD)	50
8	Licencje baza danych	1

9	Licencje klastra wirtualnego HCI	1
10	Firewall/UTM	2
11	WAF	1
12	Bezpieczeństwo	1
		1
13	Usługi IT	1
14	PC	50
15	Oprogramowanie	50
16	Monitor	50

II. Zagadnienia ogólne

1. Zgodnie z zasadami wynikającymi z art. 91 ustawy Pzp – zamówienie, którego przedmiot jest podzielny, może zostać podzielone na części, z których każda może być przedmiotem osobnego postępowania.
2. Jeżeli zamówienie jest podzielne, w wyjątkowych przypadkach zamawiający może zrezygnować z podziału tego zamówienia na części, jednak musi wskazać powody tej decyzji w dokumentach zamówienia.
3. Podkreślić należy, że podzielenie przedmiotu zamówienia na części i dopuszczenie możliwości składania ofert częściowych jest zależne, co do zasady, od decyzji samego zamawiającego.
4. **Żaden przepis ustawy Pzp nie nakłada obowiązku podziału zamówienia na części.**
5. Niewątpliwie kwestia podziału zamówienia na części wymaga **każdorazowo indywidualnej analizy potrzeb** zamawiającego i **celowości podziału**.
6. Konieczność zapewnienia dostępu do zamówienia szerokiemu gronu małych i średnich wykonawców nie może być powodem dokonania podziału **kosztem efektywności**, jaki można zapewnić przez udzielenie zamówienia jednemu wykonawcy wybranemu w trybie konkurencyjnym.
7. Jeśli podział nie jest uzasadniony rzeczywistymi potrzebami zamawiającego nie ma obowiązku dokonywania takiego podziału, nawet jeżeli przedmiot zamówienia jest podzielny ([KIO 935/23](#), KIO 946/23, KIO 954/23, [KIO 3439/22](#)).
8. Zatem podążając za tezą z wyroku KIO 164/17 – ustawa Pzp nie nakłada obowiązku podziału zamówienia na części, pozostawiając decyzji zamawiającego to, czy zamówienie podzielić na części, a także w jaki sposób tego podziału ewentualnie dokona. Kwestia podziału zamówienia jest uprawnieniem zamawiającego, a nie jego obowiązkiem. Mając na uwadze możliwe konsekwencje w dostępie do zamówienia, decyzja o tym, że zamówienie nie będzie dzielone, przy postawionym zarzucie naruszenia art. 7 ust. 1 wskazanej ustawy, podlegać powinna ocenie w kontekście

uzasadnionych potrzeb i korzyści, jakie może nieść taka formuła zamówienia dla zamawiającego.

9. Decyzja w zakresie samego podziału, jak też co do samego sposobu w jaki zostanie podzielone zamówienie, pozostawiona jest autonomicznej woli zamawiającego, który określa swoje potrzeby, mając na uwadze w szczególności przedmiot zamówienia publicznego. Niemniej, w przypadku podjęcia przez zamawiającego decyzji o braku podziału zamówienia na części, winien on precyzyjnie opisać w protokole postępowania przyczyny swojego działania w powyższym zakresie. Uzasadnienie powinno być możliwie obszerne, zawierać chociażby dokładną analizę sytuacji rynkowej, wskazanie ryzyk związanych z niepowodzeniem projektu, czy też odpowiedzialnością z uwagi na trudności z jednoznacznym ustaleniem przyczyn błędów w wykonaniu zamówienia w przypadku prac prowadzonych przez kilku wykonawców. KIO/KD 75/19.
10. **Brak obiektywnej możliwości rozdzielenia zamówienia wystąpi, kiedy rzeczywiście przedmiot zamówienia jest wewnętrznie połączony w taki sposób, że nie można go rozdzielić ze względów technicznych czy organizacyjnych. Również jeśli takie rozdzielenie byłoby niecelowe ze względów ekonomicznych, a zamawiający poniósłby istotnie większe koszty, udzielając odrębnych zamówień, przedmiot zamówienia można uznać za niepodlegający podziałowi. Brak możliwości podziału wystąpi również, gdy podział będzie niecelowy.**

III. Zagadnienia szczegółowe

Mając na uwadze powyższe założenia, wskazać należy, że podział przedmiotowego zamówienia na części groziłby nadmiernymi trudnościami technicznymi w związku z potrzebą skoordynowania działań różnych wykonawców realizujących wspólnie poszczególne części zamówienia w celu realizacji całego projektu.

W przypadku podziału na części wykonawca części programowej musiałby dostosowywać się (a przede wszystkim zakładać taką możliwość), że wdrożenie miałoby się odbywać na sprzęcie, którego nie będzie dostarczał i który może nie być skonfigurowany zgodnie z jego potrzebami a zmiana konfiguracji w najgorszym przypadku mogłaby wiązać się z utratą gwarancji producenta sprzętu.

Tym samym instalacja, konfiguracja i parametryzacja sprzętu (a być może i konieczność poniesienia kosztów gwarancyjnych) również nie leżałaby po jego stronie. W takim przypadku wykonawca części softwarowej może mieć uzasadnione obawy co do przebiegu swojego wdrożenia, co zapewne uwzględni w ofercie cenowej – skalkulowane w ofercie ryzyko związane z wdrożeniem jest większe, zatem cena również musi zostać odpowiednio podwyższona.

Wdrożenia oprogramowania nie da się oddzielić od wdrożenia części sprzętowej, ponieważ przy wdrożeniu kompleksowego systemu informatycznego zawsze jest tak, że poprawna praca oprogramowania wymaga odpowiednich konfiguracji sprzętowych.

Ze względów różnic technologicznych pomiędzy starą infrastrukturą a nowo wdrażaną (głównie z powodu różnicy w architekturze procesorów serwerów) oraz ograniczeń pojemności starej infrastruktury Zamawiającego, **nie ma możliwości uruchomienia usług na starym sprzęcie i dokonania ich migracji na nowy w momencie, kiedy ten będzie już dostarczony przez Wykonawcę części sprzętowej – o ile w ogóle będzie.** W przypadku podziału takiego zamówienia na części, na etapie wdrożenia występowałyby problemy przy zmianach konfiguracyjnych sprzętu, ponieważ konfiguracja leżałaby po stronie dostawcy sprzętu. Rodzi to też ryzyko podwójnej zapłaty za te same czynności, ponieważ i jeden i drugi

wykonawca w ofercie musiałby w praktyce wycenić zakres konfiguracji i parametryzacji sprzętu. Istnieje również ryzyko, że wykonawca wybrany do części programowej nie będzie miał uprawnień i/lub kompetencji do zmian konfiguracyjnych sprzętu dostarczonego przez wykonawcę części sprzętowej. Wykonawca części programowej niekoniecznie musi mieć bowiem kompetencje właściwe do konfiguracji wszystkich dostępnych na rynku urządzeń. Z drugiej strony Wykonawca części sprzętowej nie będzie miał pojęcia jaki dokładnie sprzęt będzie najodpowiedniejszy dla dostarczanego oprogramowania i nie będzie mógł zaoferować rozwiązania skrojonego dokładnie na potrzeby Zamawiającego i umożliwiające uruchomienie oferowanego oprogramowania.

Zamawiający dokonując opisu przedmiotu zamówienia, dla tak obszernego projektu, gdzie wiele aspektów technicznych sprzętu zależy od konkretnej technologii użytej w dostarczonym oprogramowaniu (np. aplikacja przeglądarkowa, aplikacje mobilne, czy aplikacja desktopowa, aplikacje windowsowe czy linuxowe, aplikacje pisane w Javie czy w PHP, itd...), zmuszony jest opisać niektóre jego elementy w sposób bardzo ogólny (w celu uniknięcia zarzutu ograniczenia konkurencji) i precyzować jedynie niektóre minimalne parametry techniczne, które w konfrontacji z szczególnym sprzętem dostarczonym przez Wykonawcę części sprzętowej może nie odpowiadać dostarczonemu oprogramowaniu. W konsekwencji Zamawiający może otrzymać sprzęt spełniający wszystkie minimalne parametry opisane w SWZ, jednakże niedostosowane do potrzeb oprogramowania (np. serwer czteroprocessorowy i licencję na oprogramowanie bazodanowe na dwa procesory). Z uwagi, na to że nie można wymusić na Wykonawcy jednej części zamówienia aby jego rozwiązanie było kompatybilne w 100% i dostosowane do konkretnej technologii opisanej w innej części zamówienia, otrzymanie niekompatybilnej lub nieodpowiednio dobranej infrastruktury jest bardzo realnym zagrożeniem. Rozwiązanie techniczne, realizowane w ramach projektu stanowi integralną całość realizacyjną.

Przedmiotem zamówienia w tym przypadku jest **system informatyczny jako całość**.

Nie jest to dostawa oprogramowania i sprzętu, który będzie używany do różnych celów. Zamawiany sprzęt ma stworzyć środowisko teleinformatyczne, które razem z oprogramowaniem tworzyć będzie jednolity system informatyczny, uwzględniać również zabezpieczenia fizyczne, tj. UPS, klimatyzacja, monitoring wizyjny, czy czytniki RFID. Wszystkie te elementy mają być wykorzystywane w celu zabezpieczanie fizycznego ośrodków przetwarzania danych (serwerowni).

Dostarczone przez Wykonawcę serwery potrzebują zasilaczy awaryjnych (UPS) w celu zapewnienia ciągłości zasilania w przypadku przerwy w dostawie energii elektrycznej. Dzięki temu serwery mogą kontynuować pracę, co jest kluczowe dla utrzymania dostępności usług i danych. Chronią one sprzęt przed nagłymi skokami napięcia i innymi problemami z zasilaniem, co może zapobiec uszkodzeniom sprzętu. Zatem to elementy infrastruktury serwerowej, które muszą być kompatybilne z serwerami, zapewniając stabilność, bezpieczeństwo i ciągłość działania sprzętu i systemów. Jak wspomniano powyżej poszczególne elementy infrastruktury teleinformatycznej stanowią jedno środowisko, oparte wspólną architekturę logiczną i fizyczną, zaprojektowaną z myślą o współpracy.

Oznacza to, że parametry techniczne, takie jak napięcie, częstotliwość i protokoły komunikacyjne, są zgodne, co minimalizuje ryzyko problemów z zasilaniem. Ponadto, wiele nowoczesnych serwerów i UPS oferuje zaawansowane funkcje zarządzania zasilaniem, takie jak monitorowanie stanu zasilania, automatyczne przełączanie na zasilanie awaryjne czy możliwość zdalnego zarządzania. Gdy oba urządzenia pochodzą od jednego dostawcy, integracja tych funkcji jest zazwyczaj prostsza i bardziej efektywna. Ponadto używanie UPS zaprojektowanego specjalnie dla danego modelu serwera może poprawić wydajność systemu. Na przykład, UPS może być dostosowany do specyficznych wymagań energetycznych

serwera, co pozwala na lepsze zarządzanie energią i wydajnością. Bardzo ważnym elementem wsparcia technicznego i serwisu, gdyż w przypadku problemów technicznych, posiadanie sprzętu od jednego dostawcy ułatwia diagnostykę i naprawę. Technicy są zazwyczaj lepiej przeszkoleni w zakresie produktów jednego producenta, co przyspiesza proces rozwiązywania problemów. Natomiast w przypadku awarii, łatwiej jest zarządzać gwarancjami i serwisem, gdy wszystkie urządzenia pochodzą od jednego dostawcy. Dodatkowym czynnikiem przemawiającym za niedzieleniem postępowania na części jest jednolitość w dokumentacji i konfiguracji urządzeń.

Posiadanie jednego dostawcy oznacza, że cała dokumentacja, instrukcje konfiguracji i procedury serwisowe są spójne i łatwiejsze do zrozumienia, co ułatwia zarządzanie infrastrukturą IT.

Również klimatyzacja i monitoring wizyjny, stanowią element infrastruktury teleinformatycznej i powinny być dostarczone przez wykonawcę dostarczającego sprzęt IT, tym bardziej, że szacowana wartość tych urządzeń wraz z monitoringiem nie przekracza 130 tys PLN netto.

Ww. pozycje asortymentowe nie podlegałyby sumowaniu ze sprzętem IT, stąd zgodnie z art. 25 ust. 2 ustawy Pzp można nie wydzielać tych urządzeń do odrębnej części, jeżeli ze względów technicznych, organizacyjnych lub ekonomicznych tworzą nierozdzielalną całość.

Przemawia za tym również konieczność prawidłowego zarządzania temperaturą serwerów oraz kompatybilność systemów. Odpowiednie zaprojektowanie klimatyzacji specjalnie dla serwerowni musi być dostosowane do specyficznych wymagań energetycznych i chłodniczych serwerów. Dzięki temu można uniknąć ryzyka z niewłaściwym chłodzeniem serwerów, które mogłyby prowadzić do awarii sprzętu. Rozdzielając zamówienie, dostawca klimatyzatorów nie będzie miał wiedzy jakie serwery, macierz, UPS dostarczy wykonawca realizujący dostawę infrastruktury teleinformatycznej w związku z tym stwarza to realne ryzyko niewłaściwego chłodzeniem, które mogłoby prowadzić do awarii sprzętu, a w konsekwencji do utraty danych przetwarzanych na serwerach. Oprócz temperatury, ważne jest również kontrolowanie poziomu wilgotności w serwerowni. Nieodpowiednio zaprojektowana klimatyzacja może negatywnie wpłynąć na utrzymanie odpowiedniego poziomu wilgotności, co jest kluczowe dla ochrony sprzętu przed uszkodzeniami spowodowanymi nadmierną wilgocią lub suchością. Również, w przypadku gdy klimatyzacja i serwery pochodzą od jednego dostawcy, istnieje większa szansa na ich lepszą integrację. Może to obejmować wspólne systemy monitorowania, które pozwalają na zdalne zarządzanie zarówno serwerami, jak i klimatyzacją, co zwiększa efektywność operacyjną. Nowoczesne systemy klimatyzacyjne mają wbudowane czujniki, które monitorują temperaturę i wilgotność w czasie rzeczywistym. Integracja tych czujników z systemami zarządzania serwerami pozwala na automatyczne dostosowywanie ustawień klimatyzacji w odpowiedzi na zmiany w obciążeniu serwerów. Posiadanie jednego dostawcy ułatwia uzyskanie wsparcia technicznego. W przypadku problemów z chłodzeniem lub serwerami, można skontaktować się z jednym punktem kontaktowym, co przyspiesza proces rozwiązywania problemów, a także nie zachodzi ryzyko utraty gwarancji na któryś z elementów infrastruktury teleinformatycznej. Zamawiając kupując klimatyzację i serwery od jednego dostawcy, może często uzyskać korzystniejsze warunki finansowe, takie jak rabaty, jedna polisa OC, jedna gwarancja, co pozwala na optymalizację kosztów.

Za dostarczeniem przez dostawcę serwerów monitoringu wizyjnego przemawia kilka powodów. Po pierwsze, integracja systemu monitoringu z infrastrukturą serwerową jest kluczowa dla zapewnienia optymalnego działania. Dostawca serwerów ma najlepszą wiedzę na temat specyfiki sprzętu i oprogramowania, co pozwala na lepsze dopasowanie systemu

monitoringu do potrzeb konkretnej serwerowni. Po drugie, korzystając z jednego dostawcy, można zminimalizować problemy związane z kompatybilnością i wsparciem technicznym. W przypadku awarii lub problemów, łatwiej jest uzyskać pomoc, gdy wszystkie komponenty pochodzą od tego samego producenta. Dodatkowo, dostawcy serwerów często oferują kompleksowe rozwiązania, które obejmują zarówno sprzęt, jak i oprogramowanie, co może przyspieszyć proces wdrożenia i zwiększyć efektywność zarządzania infrastrukturą. W ten sposób można mieć pewność, że wszystkie elementy będą ze sobą współpracować w sposób najbardziej optymalny.

W ramach projektu przewidziano także zakup i instalację 3 szt. książkomatów zewnętrznych wraz z usługą montażu, instalacją oprogramowania, integracją z systemem bibliotecznym. Przewidziano je jako narzędzie do realizacji e-usługi wypożyczania i zwrotu zbiorów bibliecznych. Zatem oddzielenie tej pozycji zamówienia od całości projektu, rozumianego jako system doprowadziłoby do tego że dostawca książkomatów nie zintegrowałby się z systemem bibliotecznym, co uniemożliwiłoby uruchomienie e-usługi, a w konsekwencji doprowadziłoby do nieuzyskania efektu projektu. Natomiast realizacja zadania przez jednego wykonawcę zapewnia spójność w zakresie używanego oprogramowania, firmware'u i komponentów sprzętowych, co ułatwi aktualizację, konserwację i rozwiązywanie problemów, ponieważ wszystko będzie zgodne i kompatybilne. Ponadto, jeden wykonawca może zaprojektować i wdrożyć jednolitą architekturę techniczną, co minimalizuje ryzyko błędów integracyjnych i problemów z komunikacją między urządzeniami a systemami centralnymi. Jeden wykonawca może zapewnić spójną integrację książkomatów z istniejącymi systemami bibliotecznymi, bazami danych i platformami e-bookowymi, co poprawia funkcjonalność i użytkowanie. Powierzenie realizacji usługi jednemu wykonawcy ułatwia wdrożenie jednolitych rozwiązań bezpieczeństwa, takich jak szyfrowanie danych, autoryzacja, uwierzytelnianie i zabezpieczenia fizyczne, co zmniejsza ryzyko luk bezpieczeństwa i utraty danych osobowych.

Wykonawca odpowiedzialny za całość realizacji nie będzie mógł doszukiwać się przeszkód realizacyjnych leżących np. po stronie dostawcy sprzętu (niedziałający sprzęt, zła konfiguracja, uniemożliwiająca wdrożenie oprogramowania, itp.) jednocześnie w przypadku wystąpienia problemu sprzętowego będzie mógł dokładnie przeorganizować harmonogram, tak aby mógł się skupić na innej części wdrożenia w oczekiwaniu na rozwiązanie problemu bez zbędnej zwłoki.

Uniknięcie „rozmycia się” odpowiedzialności gwaranta za nienależyte wykonanie zamówienia z pewnością jest ważnym aspektem w przypadku projektów objętych pewnymi sztywnymi ramami czasowymi. W przypadku niepowodzenia wdrożenia systemu, wykonawca części softwarowej zawsze będzie bronił się tym, że sprzęt był niewłaściwy, nie dostarczony na czas, źle podłączony, źle skonfigurowany, itd. W przypadku braku podziału na części takich argumentów nie będzie mógł podnieść, ponieważ to on będzie odpowiedzialny za całość wdrożenia.

Podsumowanie pkt III.

Głównym czynnikiem determinującym przeprowadzenie postępowania w jednej części jest czas, czas potrzebny na przeprowadzenie postępowania, czas potrzebny na wdrożenie i uruchomienie systemów i w końcu czas potrzebny na rozliczenie dotacji. Wszystkie te elementy muszą być skoordynowane w czasie, a niedotrzymanie terminu przez jeden element powoduje przesunięcie wszystkich pozostałych elementów. Zamawiający (zdeteminowany ramami czasowymi projektu oraz czynnikami technicznymi i organizacyjnymi opisanymi powyżej) nie może sobie pozwolić na dowolne dysponowanie czasem przeznaczonym

na realizację zamówienia. Realizacja projektu w etapach polegających na dostarczeniu sprzętu, a potem (*mając już pewność co do terminu dostawy sprzętu*) ogłoszeniu odrębnego postępowania na oprogramowanie również nie jest możliwa z powodu ograniczeń czasowych.

Biorąc pod uwagę powyższe, podział zamówienia na części mógłby doprowadzić do braku uzyskania któregoś z określonych we wniosku o dofinansowanie wskaźników produktu i doprowadzić do nieosiągnięcia celu projektu wyrażonego wskaźnikami lub rezultatu. Brak realizacji powyższego może stanowić przesłankę do stwierdzenia nieprawidłowości indywidualnej oraz nałożenia proporcjonalnej korekty finansowej na dany wydatek/zadanie o ile możliwe jest przyporządkowanie wydatku/zadania do wskaźnika. Jeżeli przyporządkowanie wydatku/zadania do wskaźnika nie jest możliwe, wówczas korekta finansowa może zostać proporcjonalnie wprowadzona do wszystkich wydatków/zadań projektu.

Kolejnym ważnym aspektem jest ujednolicenie zakresu szkoleń dla pracowników.

W przypadku systemu informatycznego może to być kwestia istotna. Szkolenia sprzętowe nie powinny być prowadzone w oderwaniu od szkoleń systemowych. W razie podziału zamówienia na części tak by właśnie było – szkolący z zakresu sprzętu nie odnieśliby się do oprogramowania, a szkolący z zakresu oprogramowania nie odnieśliby się do kwestii sprzętowych. Byłoby to zdecydowanie niekorzystne dla pracowników zamawiającego i dla efektywnego wykorzystania systemu.

Szkolenie obejmuje swoim zakresem nie tylko kwestię dostarczonego sprzętu i wdrożonego oprogramowania (aspekty specyficzne dla wdrożonych e-usług), ale również kwestie związane z ogólnymi zasadami cyberbezpieczeństwa. Co za tym idzie, moim zdaniem zasadne byłoby poszerzenie argumentacji i wskazanie, że owszem, szkolenia z zakresu wdrożonych e-usług może zrealizować ich dostawca jako podmiot najbardziej zorientowany w specyfice dostarczonego sprzętu/usług, a pozostały zakres mógłby zrealizować teoretycznie inny podmiot, lecz przyjęcie takiego rozwiązania byłoby nieuzasadnione, z uwagi na fakt, że Zamawiający musiałby zorganizować dwa systemy szkoleń, 1. sprzętowe 2. z ogólnych aspektów cyberbezpieczeństwa. Powyższe skutkowałoby zwiększeniem kosztów realizacji zamówienia, a co więcej, wymagałoby, aby pracownicy Zamawiającego wyłączeni byli z obowiązków dwukrotnie - podczas dwóch systemów szkoleń.

Celem wdrożenia jest zwiększenie cyfryzacja procesów biznesowych Książnicy Zamojskiej, efektywności pracy biblioteki, przyspieszenie procedur, itd. Nieefektywne szkolenia mogą doprowadzić do tego, że zamawiający pomimo poniesionych nakładów nie uzyska oczekiwanych rezultatów.

W tym miejscu należy zauważyć, że Krajowa Izba Odwoławcza (KIO) w jednym ze swych wyroków (KIO 2373/16) wskazała, że „...dostarczenie zintegrowanego systemu informatycznego to wyodrębnianie zadań na poziomie komponentów takich jak dostawa samego oprogramowania, dostawa hardware i usługa szkoleniowa **byłoby działaniem nieracjonalnym, a najprostszym argumentem o niepodzielności takiego świadczenia to sytuacja gdy np. rozstrzygnięty jest sam moduł sprzętu (bez oprogramowania) czy też sam moduł szkoleniowy (bez produktu wobec którego takie szkolenie miałyby być prowadzone)**”.

IV. Uzasadnienie prawne

Wychodząc od źródła (którego treść ma wpływ na polską regulację prawną i jej stosowanie) należy wskazać, że kwestie podziału zamówienia na części zostały uregulowane na poziomie unijnym, a dokładnie w Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26

lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65) – dalej jako „Dyrektywa”.

Zgodnie z motywem 78 Dyrektywy:

*„Instytucja zamawiająca powinna mieć obowiązek rozważenia celowości podziału zamówień na części, jednocześnie zachowując swobodę autonomicznego podejmowania decyzji na każdej podstawie, jaką uzna za stosowną, nie podlegając nadzorowi administracyjnemu ani sądowemu. W przypadku gdy instytucja zamawiająca zdecyduje, że podział zamówienia na części nie byłby właściwy, stosowne indywidualne sprawozdanie lub dokumenty zamówienia powinny zawierać wskazanie głównych przyczyn decyzji instytucji zamawiającej. **Przyczyny te mogłyby być na przykład następujące:** instytucja zamawiająca mogłaby stwierdzić, że taki podział groziłby ograniczeniem konkurencji albo nadmiernymi trudnościami technicznymi lub nadmiernymi kosztami wykonania zamówienia, lub też potrzeba skoordynowania działań różnych wykonawców realizujących poszczególne części zamówienia mogłaby poważnie zagrozić właściwemu wykonaniu zamówienia.*

Z postanowień Dyrektywy jasno wynika zatem, że podział zamówienia na części to nie obowiązek a uprawnienie Zamawiającego. Decyzja w zakresie podziału zamówienia na części lub udzielenia go w całości to autonomiczna decyzja Zamawiającego, a zgodnie z postanowieniami Dyrektywy – powinna ona być wyłączona spod kontroli administracyjnej czy sądowej.

Przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych (dalej jako „ustawa Pzp”) dotyczące podziału zamówienia na części regulują przedmiotową materię w następujący sposób - Art. 91 ust. 1 i 2 ustawy Pzp:

1. Zamawiający może udzielić zamówienia w częściach, z których każda stanowi przedmiot odrębnego postępowania o udzielenie zamówienia, lub dopuścić możliwość składania ofert częściowych w ramach jednego postępowania o udzielenie zamówienia, określając zakres i przedmiot części oraz wskazując, czy ofertę można składać w odniesieniu do jednej, kilku lub wszystkich części zamówienia.
2. Zamawiający wskazuje w dokumentach zamówienia powody niedokonania podziału zamówienia na części.

W ww. przepisach na gruncie krajowego porządku prawnego w ślad za Dyrektywą przyjęta została zasada swobody decyzji Zamawiającego co do podziału zamówienia na części. Zamawiający ma możliwość udzielenia zamówienia z podziałem na części, nie jest to natomiast jego obowiązek.

Zgodnie z aktualnym stanowiskiem Urzędu Zamówień Publicznych (dalej jako „UZP”) w zakresie podziału zamówienia na części:

„Ustawodawca europejski za okoliczność uzasadniającą rezygnację z podziału na części uznał jedynie nadmierne trudności czy koszty oraz brak koordynacji, skutkujący poważną groźbą nieprawidłowej realizacji zamówienia. A contrario uznać należy, iż obawy związane z ewentualnymi niewielkimi trudnościami czy kosztami bądź nieznacznymi problemami z koordynowaniem działań wykonawców, a tym bardziej wygoda zamawiającego, nie powinny stanowić dostatecznej podstawy do zaniechania podziału zamówienia na części. Jednakże zastrzec należy, że ocena ta powinna być dokonywana każdorazowo z uwzględnieniem wszystkich okoliczności danego przypadku.

Decyzja co do podziału zamówienia na określoną ilość części należy do zamawiającego. Zamawiający podejmuje ją w zależności od swoich potrzeb, jednakże jego swoboda jest ograniczona zasadą zachowania uczciwej konkurencji. Należy zatem badać, czy w konkretnych okolicznościach decyzja (co do podziału zamówienia i na ile części) nie naruszy konkurencji poprzez ograniczenie możliwości ubiegania się o zamówienie mniejszym podmiotom, w szczególności małym i średnim przedsiębiorstwom.

Prawidłowość postępowania zamawiającego, który nie dokonał podziału zamówienia na tyle części, na ile jest to potencjalnie możliwe, oceniana musi być każdorazowo przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy"

Zgodnie z powyższym, w zakresie powodów uzasadniających brak podziału zamówienia na części UZP odsyła do Dyrektywy i w niej wskazanych ogólnych przyczyn, które mogą uzasadniać brak podziału. Zaznaczono jedynie, że decyzji o braku podziału zamówienia na części nie może uzasadnić obawa przed trudnościami „niewielkimi”.

Niewątpliwie obawa przed trudnościami „niewielkimi” przy wdrożeniu tak skomplikowanego projektu w świetle w/w okoliczności technicznych i organizacyjnych nie ma miejsca. W przypadku podziału na części zamówienia, trudności z jakimi może się spotkać zarówno Zamawiający jak i Wykonawcy mogą być bardzo duże włącznie z niezrealizowaniem projektu.

V. Rekomendacja

Mając na uwadze charakter i specyfikę zamówienia oraz cele projektowe, rekomenduje się nie dzielić zamówienia na części z poniższych względów:

- 1) **technologicznych i wykonawczych**, ponieważ przedmiot zamówienia jest ściśle zależny od siebie i tworzy nierozzerwalną całość – sprzęt i zainstalowane na nim oprogramowanie muszą być dostarczone i skonfigurowane łącznie, bez oprogramowania sprzęt jest bezużyteczny i odwrotnie, co zostało wyjaśnione powyżej;
- 2) **technicznych**, w związku z koniecznością skoordynowania działań przez różnych Wykonawców realizujących poszczególne części zamówienia, co wpłynęłoby również na zwiększenie kosztów;
- 3) **finansowych**, ponieważ przy ograniczonym budżecie i udzielaniu zamówień w dłuższym horyzoncie czasowym mogłoby dojść do przekroczenia zakładanego finansowania projektu;
- 4) **organizacyjnych**, ponieważ niektóre elementy zamówienia, mimo ich odrębności, tworzą nierozzerwalną całość;
- 5) **ekonomicznych**, ponieważ zamawiający poniósłby istotnie większe koszty, udzielając odrębnych zamówień, w tym zwiększonych kosztów instalacji i reinstalacji, przestojów związanych koordynacją prac kilku wykonawców;
- 6) **czasowych**, z uwagi na skomplikowany charakter projektu, istnieje duże ryzyko, iż niektóre z części postępowania należałoby powtórzyć, co stwarzałoby ryzyko niewykonania projektu;
- 7) **prawnych**, ponieważ mogłoby dojść do stwierdzenia wady, która pozostałaby sporna na styku wykonywania kilku umów.

Ponadto ustawa Pzp w art. 83 nakłada obowiązek dokonania przed wszczęciem postępowania o udzielenie zamówienia analizy potrzeb i wymagań uwzględniającej rodzaj i wartość zamówienia, w tym między innymi dokonania rozeznania rynku również w aspekcie możliwość podziału zamówienia na części.

Aby oszacować ewentualne ryzyka udzielenia zamówienia w jednej części lub kilku częściach – rekomenduje się ww. twierdzenia i założenia sprawdzić w aspekcie realizacji zamówienia przez jednego oraz kilku wykonawców w różnym horyzoncie czasowym, odpowiadającym np. etapowaniu prac.